

19. november 2013

EM 2013/140
Per Berthelsen

Hvad angår kulturelle aktører her i landet (skuespillere, musikere / sangere, kunsthåndværkere, filmproducenter, designere / smykkeproducenter, forfattere osv., osv.) bør vi i højere grad end hidtil, benytte os af disse generelt her i landet, hvor man gennem koordination mellem byer og bygder kan sørge for, at initiativerne kan komme hele befolkningen til gavn, hvorfor jeg fremsætter herværende forslag til en forespørgselsdebat i Inatsisartut.

(Medlem af Inatsisartut Randi Broberg, Partii Inuit)

Medlem af Inatsisartut Randi Broberg fra Partiit Inuit kommer her med et forslag til forespørgselsdebat om i højere grad end hidtil at benytte os af vore kulturelle aktører, så disse kan blive til glæde og gavn for en større del af befolkningen end det er tilfældet i dag.

Randi Broberg nævner, at hun mener, at mange af vore kulturelle talenter og ressourcer flytter ud af landet, fordi de ikke får udfordringer og muligheder nok i deres eget land, hvilket Siumut godt kan erklære sig enig i.

Forslagsstilleren kommer ind på, at området ellers har et potentiale til at blive en indtægtskilde for samfundet, hvis vi ellers formår at styrke og støtte op omkring området. Også denne tankegang, kan vi godt forstå og tilslutte os fra Siumuts side.

Spredningen og benyttelsen af vore kulturelle aktører kan og bør støttes gennem vores Kulturhus Katuaq. Det har jo fra starten været tanken at Kulturhuset skulle fremstå som et kulturhus for vores land og ikke kun for den by, der huser det. Men dette synes ikke helt at have levet op til forventningerne, så der skal kigges mere på denne side af intentionerne.

Men kulturhuset alene kan naturligvis ikke løfte opgaven og vi har da heldigvis også NAPA og nogle Fonde, der også bidrager på området.

Kultur og de aktiviteter, der foregår med grundlag i kulturen er varer på lige fod med andre varer. Hvis de ikke kan formå at skabe en efterspørgsel, så kan de ikke blomstre og overleve, så samarbejdet skal jo nok formes 2-vejs for at det kan få en større effekt. Vi i det her tilfælde Inatsisartut skal bestræbe os efter, at rejse midler og udstikke rammer, der skal til for at kunne skabe liv og spredning på området, men de andre aktører har så en forpligtelse til at skabe et behov og en kvalitet, der kommer efterspørgsel på. Lidt lige som at rettigheder og pligter skal følges ad.

Siumut finder de kulturelle indsatser, især de frivilligt baserede store indsatser i forbindelse med foreningsarbejder, som værende særdeles vigtige. Derigennem får man tilført åndeli-

ge kræfter, som giver levet fornyet energi, og især når børn er involveret, så får børnene en stor glæde tilført i dagligdagen.

Her kan NAIP nævnes som et positivt islæt på dette område, hvor de arbejder med teater og folkedans til glæde for os alle, ligesom de på deres rejser rundt omkring på kysten også er blevet godt kendte i de forskellige steder. Ligeledes skaber vore frænders involvering i dette arbejde stolthed. Siumut vil i den anledning rose NAIP for dette indsats, som kan give inspiration for andre at følge. Selvfølgelig er det nødvendigt, at vi via KNR også kan følge med andre initiativer på området som stammer fra andre steder på kysten, idet vi der på de mange byer og bygder på kysten også vil være mange mennesker med sådanne evner, som mangler sådanne muligheder for at kunne vise deres færdigheder.

Siumut vil gerne opfordre Naalakkersuisut om at afholde en konference på kulturområdet, således at de forhindringer der måtte være på dette område kan belyses, ligesom vi kan debattere, hvordan vi kan berige os hinanden gensidigt på en mere smidig og omfangsrig måde.